

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و برزنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

بهرنگ بهار
۰۹ جون ۲۰۱۹

دو هدف – دو ستراتیژی – دو سیاست

ناشی از گسترش و تعمیق مبارزه طبقاتی پرولتاریا و بورژوازی و رشد روزافزون آگاهی طبقه کارگر از قدرت متحد خودش و توطئه‌های امپریالیسم، عده ای از روشنفکران که بعضاً رنگ و لعاب سوسیالیستی نیز به صورت مالیده اند، از گسترش آلترناتیو پرولتری یعنی انقلاب قهرآمیز سوسیالیستی و برقراری دیکتاتوری پرولتاریا در سطح بین‌المللی به هراس افتاده و آلترناتیو بورژوائی "انقلاب دموکراتیک" را در مقابل آن علم کرده‌اند.

برای نمونه: - "امروز تجربه مصر و دیگر انقلابات و خیزش‌های اعتراضی توده‌ای... بر ضرورت و مطلوبیت سازمانیابی توده مردم به عنوان قدرت دولتی تأکید می کند. (حمید تقوائی – سایت حمید تقوائی – مصاحبه با نام "عبور از، اسلام معتدل، و دموکراسی یک درصدی ها و مقالات دیگرش در مورد خاورمیانه".

- "از مطالعه جامعه تونس می توان دریافت که سازمان واتحادیه های دانشجویی و کارگری و احزاب چپ و دموکراتیک می توانند برای گذار از نظام دیکتاتوری به نظام دموکراتیک در تونس نقش بازی کنند."¹

- "تغییر نظام سیاسی حاکم بر جوامع اسلامزده به نظام سیاسی آزاد، برابر و سکولار، یک ضرورت آزادیخواهانه فوری است.... (از بیانیه مشترک سه حزب)"

بروشنی می توان دید که هدف این نیروها نه سوسیالیسم بلکه "جامعه دموکراتیک" است. حزب رنجبران ایران ساختار جامعه ایران را سرمایه داری ارزیابی می کند. ناشی از این دیدگاه، مرحله انقلاب ایران، پرولتری – سوسیالیستی است و دولتی که بر خرابه‌های دولت بورژوازی مذهبی ایران برپا می گردد چیزی جز دیکتاتوری پرولتاریا نمی باشد. برای ارزیابی دقیق هر یک از این دیدگاه‌ها می‌باید وضعیت اقتصادی جهان کنونی را به دقت تحلیل کنیم. در اینجا ما به داده‌هایی رجوع می کنیم که کنسرنهای بین‌المللی خود بدان اقرار کرده‌اند. در زیر جدولی است که ابعاد استثمار طبقه کارگر را در ۶ کنسرن بزرگ بین‌المللی نشان می دهد. مقدار درآمد و سود را این کنسرنها اعلان نموده‌اند.

http://www.zendagi.com/new_page_1852.htm¹

سال	نام شرکت	رشته تولید	درآمد به میلیون	سود به میلیون	کل کارکنان نفر	کارگر نفر #	مقدار ارزشی که کارگر در هر سال تولید می کند ولی به او دهند (میلیون)	مقدار ارزشی که کارگر در هر سال تولید می کند ولی به او دهند (میلیون)
2017	گاز پروم روسیه	انرژی	111.982,6 \$	12.249,9 \$	269.600	268.500	45.606,4 \$	124 \$
2017	Faw-Group چین	ماشین سازی	69524,4 \$	2855,8 \$	123658	121000	23601,65 \$	64,66 \$
2017	سابیک سعودی ^۲	عربستان شیمی	39.939,1 \$	4.914,9 \$	34.000	30.000	163.830,00 \$	448,85 \$
2018	دیملر بنز ^۳	ماشین سازی	167,4 €	11,1 €	280.000	275.000	40363,63 €	110,58 €
2018	ب.م.دبلیو (BMW) ^۴	ماشین سازی	97,50 €	8.988,00 €	13000	124,90	80064,05 €	219,35 €
2017	3M امریکاه ^۵	شیمی	31.657,0 \$	4.858,0 \$	91.536	90500	53679,56 \$	147,07 \$

به طوری که ملاحظه می شود هر کارگری به طور متوسط در روز بیش از ۱۸۵,۸۵ دلار امریکا استثمار می شود. با در نظر گرفتن این مسأله که مکنده های ۵۰۰ شرکت غول آسای بین المللی در تمام شریان های اقتصادی کشورها، شرکت ها و تک تک افراد جهان فرو رفته است می توان ابعاد هولناک استثمار کلیه زحمتکشان جهان، که با خانواده هایشان ۵,۴ میلیارد از کل جمعیت جهان هستند، را تجسم نمود. نتیجه: تمرکز روز افزون سرمایه در دست تعداد اندکی که هر روز تعدادشان کمتر می شود.

مؤسسه آکسفام این سیر را چنین برآورد می کند: " دارائی ۶۱ نفر از ثروتمندترین ها برابر نیم فقیرتر جهان است... ولی ۱۴۲۶ ثروتمند جهان، ۵,۴ هزار میلیارد^۱ دلار، زحمتکشان جهان را استثمار کرده اند. امروزه تمرکز ثروت در دست مشتای سرمایه دار امپریالیست آن چنان عظیم است که کلیه مؤسسات تولیدی جهان نیز قادر به جذب آن نیست. یعنی

^۱Sabic: Fortune Global 500; Geschäftsberichte; eigene Berechnung (Quelle: MLPD)

^۲Daimler: <https://www.daimler.com/investoren/berichte-news/geschaeftsberichte/2018/>

^۳BMW: https://www.finanzen.net/bilanz_guv/BMW

^۴M America: Fortune Global 500; Geschäftsberichte; eigene Berechnung (Quelle: MLPD)

^۵Quelle: Frankfurter Allgemeine. 8.1.2019

ثروت انبار شده راکت مانده است. این واقعیت یک حقیقت دردناک در آن دارد؛ و آن این که: به قدرت رسیدن هر جناحی از خرده بورژوازی و یا بورژوازی لیبرال با هر برجسب و یا عنوانی، با هر پشتیبانی کمونیستی و یا غیر کمونیستی، در همان روز اول باید تحت فرمان کنسرن‌های بزرگ جهانی برای به حرکت درآوردن سرمایه راکد آنها، به استثمار بی رویه کارگران آن کشور بپردازد و در همان روز اول فاشیسم علنی را علیه مردمش اعمال کند. این به قدرت رسیدن‌ها همیشه با پشتیبانی بخشی از سرمایه جهانی و سپس با غارت هولناک آن کشور توسط سرمایه جهانی همراه است. در این اوضاع اقتصادی - سیاسی جهان، هر رژیم "دموکراتیک" در همان روز اول به یک رژیم فاشیستی تبدیل می‌شود. این واقعیت را "بهار عربی" تغییرات "دموکراتیک" در لیبیا، عراق، افغانستان و... بخوبی نشان می‌دهد.

مارکس و انگلس در سال ۱۸۴۸ در مانیفست چنین آورده‌اند: "سراسر جامعه بیش از پیش به دو اردوگاه بزرگ متخاصم، به دو طبقه بزرگ که مستقیماً در برابر یک دیگر ایستاده‌اند تقسیم می‌شود: بورژوازی و پرولتاریا." حقیقتی را که مارکس و انگلس داهیانه کشف کردند، با شدت و عمق بیشتری بر اوضاع کنونی که بورژوازی امپریالیستی جهان را یکپارچه در کام خود فرو می‌برد، حاکم است.

حال ببینیم که حمید تقوایی اوضاع را چگونه می‌فهمد: او می‌گوید که تجربه مصر بر "سازمانیابی توده مردم به عنوان قدرت دولتی تأکید می‌کند". این یعنی تأیید به قدرت رسیدن نمایندگان اقشار و طبقات ناراضی (مذهبی و غیر مذهبی) از دولت مرسى. تأیید یک دولت بورژوازی جدید. زیرا او نمی‌گوید سازمانیابی پرولتاریا به عنوان قدرت دولتی در شکل دیکتاتوری پرولتاریا. او فقط از دولت مردم صحبت می‌کند.

در اینجا دو ستراتیژی مطرح است

۱- نظر ستراتیژیک حزب رنجبران ایران: سرنگونی بورژوازی حاکم در مصر در جریان یک انقلاب قهرآمیز با هدف برپایی نظام سوسیالیستی و دولت پرولتری (دیکتاتوری پرولتاریا)

۲- نظر ستراتیژیک حزب کمونیست کارگری تقوایی و تمام آنهایی که دم از "انقلاب دموکراتیک" می‌زنند: روی کار آوردن بورژوازی لیبرال غیر مذهبی (دیکتاتوری بورژوازی) در جریان یک "انقلاب" قهر آمیز علیه رژیم حاکم در مصر

ستراتیژی دوم در تمام کشورهایی که چنین تلاشی صورت گرفته با شکست روبه رو شده است. چون عمیقاً ارتجاعی است. به جای دیکتاتوری پرولتاریا حکومت مردم را نشانند، خواست بورژوازی امپریالیستی است.

حمید تقوایی ستراتیژی دوم را برای جامعه ایران نیز در نظر گرفته است. در بیانیه مشترک سه حزب، که حزب کمونیست کارگری ایران نیز یکی از آنهاست چنین آمده است: "تغییر نظام سیاسی حاکم بر جوامع اسلامزده به **نظام سیاسی آزاد، برابر و سکولار**، یک ضرورت آزادیخواهانه فوری است."

سیاستی که از هدف و ستراتیژی حزب رنجبران یعنی برپایی یک نظام سوسیالیستی (هدف) پس از سرنگونی دولت بورژوازی مذهبی در جریان یک انقلاب قهر آمیز در ایران (ستراتیژی)، حاصل می‌شود، عبارت است از تلاش برای بسیج وسیعتری اقشار زحمتکش و تحت ستم ایران با مرکزیت طبقه کارگر، به ویژه کارگران صنعتی بین‌المللی، جهت درهم کوبیدن نظام سرمایه‌داری.

سیاستی که از هدف و ستراتیژی حزب کمونیست کارگری ایران و دیگر طرفداران "انقلاب دموکراتیک" یعنی برپایی یک نظام سیاسی آزاد، برابر و سکولار (هدف) در جریان یک "انقلاب" قهر آمیز علیه رژیم حاکم در ایران (ستراتیژی) حاصل می‌شود، عبارت است از تلاش برای ایجاد جبهه‌ای با ثبات از وسیع‌ترین اقشار و طبقات ناراضی

(همه با هم) جهت برقراری یک دولت در ساختار سرمایه‌داری.

حال که هدف، ستراتیژی و سیاست حزب رنجبران در تقابل با احزاب و گروه‌های رفرمیست و احزاب ظاهراً "مارکسیست" روشن شد، لازم می‌دانم که کاملاً منسجم به تاکتیک حزب نیز اشاره‌ای داشته باشم: تاکتیک حزب

رنجبران ایران از سیاست آن نشأت می‌گیرد. تاکتیک ما در جریان این مبارزه عبارت است از:

۱- در هر لحظه‌ای که افشار ناراضی و تحت ستم دیگر مجبور شدند در جهت سیاست‌های حزب به ما نزدیک شوند، در شرایط خاصی که این نزدیکی به بسیج گسترده و سازماندهی زحمتکشان یاری رساند، با آنها به طور موردی همکاری خواهیم کرد.

۲- حزب ما از خواسته‌های دموکراتیک افشار و طبقات تحت ستم در جامعه با هدف بالا بردن آگاهی آنها از ماهیت رژیم سرمایه‌داری ایران و لزوم سازمان‌یابی جهت انقلاب قهرآمیز سوسیالیستی با تمام نیرو پشتیبانی می‌کند.

منبع: رنجبر شماره ۱۶۸